

nanslovaftalen for 2000, hvori indgik, at parterne er enige om at søge at tilvejebringe muligheder for en udbygning af det danske knoglemarvsdonorregister.

Lad mig indledningsvis slå fast, at der ikke i forbindelse med finanslovaftalen blev afsat midler fra finansloven til udvidelsen:

Udvidelsen vil først og fremmest betyde, at Danmark kan bidrage mere til det internationale samarbejde om knoglemarvsdonorer. Med 20.000 donorer vil 0,4 pct. af befolkningen være registreret som knoglemarvsdonorer, svarende til niveauet i Norge.

Udvidelsen vil også betyde, at de bloddonorer, som har meldt sig som knoglemarvsdonorer, men som venter på at blive vævstypetestet, vil kunne blive det og dermed få opfyldt deres forventning om at blive registreret som knoglemarvsdonorer, når de har meldt sig.

Udvidelsen kan derimod ikke ventes i særligt omfang at styrke kræftbehandlingen i Danmark, idet Danmark allerede har adgang til donorregistre med i alt 5 millioner donorer, og vi betaler de med anvendelsen af registret forbundne udgifter.

Det anføres ganske vist fra forskellig side, at der i flere tilfælde end i dag vil kunne anvendes danske donorer. Det betyder imidlertid ikke, at sandsynligheden for at finde en egnet donor bedres tilsvarende. Donorerne søges i verdensomspændende registre, og donorkorpset vil globalt set kun øges med ca. 2 promille efter forslaget.

Udvidelsen af det danske knoglemarvsdonorkorps vil heller ikke i nævneværdigt omfang give anledning til besparelser som følge af mindre træk på udenlandske registre. Proceduren i forbindelse med opsporingen af en almindelig donor er i dag den, at man straks foretager søgning i såvel danske som i udenlandske knoglemarvsregistre, fordi tiden ofte er knap. En øgning af det danske register vil ikke ændre på det.

En udvidelsen af knoglemarvsdonorkorpset vil koste ca. 2 mio. kr. årlig i drift. Dog vil udvidelsen over den første 3-års-periode løbe op i 3-5 mio. kr. årlig i de første 3 år.

Samlet set lægges der således med forslaget op til en vis bekostelig udvidelse af knoglemarvsdonorkorpset, som ikke kan begrundes i tungtvejende sundhedsfaglige gevinster, men i moralske overvejelser, dels i forhold til de personer, som ønsker at indgå i registret, dels i forhold til det danske bidrag til det internationale samarbejde.

Det er i sig selv også en prisværdig begrundelse og bestemt noget, jeg vil kunne støtte, hvis der er ressourcer til det. Det er der ikke i den nuværende finanslovramme. Jeg mener i øvrigt grundlæggende, at en udvidelse af denne karakter er en opgave, amterne som driftsansvarlige må tage stilling til.

Vi finder det endvidere ejendommeligt, at en gruppe læger på denne måde direkte i Folketinget uden om sygehusledelse og amtsråd søger en sådan sag fremmet. Driften af knoglemarvsdonorregistret er efter min opfattelse en driftsopgave, og hører hjemme i H:S og i amterne. Det drejer sig om i størrelsesordenen 2-3 mio. driftskroner i relation til et budget årlig på ca. 50 mia. kr., som H:S og sygehusene omsætter.

Jeg vil følge op på opfordringen fra finansloven og tage kontakt til Amtsrådsforeningen og H:S om mulighederne for at fremme forslaget.

Regeringen kan ikke på dette grundlag støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er ministerens bemærkninger om finanslovaftalen, som får mig til at spørge, hvad regeringen overhovedet har gjort for at følge op på den del af finanslovaftalen. Det er jo ikke nogen ny oplysning for Folketinget, at der i den aftale ikke var afsat midler. Men det fremgår, at partierne er enige om at søge at tilvejebringe muligheder for en udbygning af det danske knoglemarvsregister.

Vil det sige, at regeringen ingenting har foretaget sig, og at ministerens tilsagn nu kun er fremkommet og inspireret af, at vi har debatten her?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg skal spørge ministeren: Er det ikke sådan, når vi fra Danmarks side skal have adgang til at søge efter egnede donorer via det internationale register, at vi så skal betale penge for at kunne benytte disse donorer? Er det ikke penge, der går ud af Danmark ved, at vi ikke opbygger vores eget knoglemarvsregister til det niveau, som vi ønsker med dette forslag?

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til fru Birthe Skaarup vil jeg sige: Der skal ikke betales penge for selve vævet, for selve materialet, det har vi en EU-konvention om, og det for-